meleksiz

Artık bir iç hayatın yok. Daha doğrusu, iç hayatın artık nesnel bir şey: yaptığın iş (düzeltiler, mektuplar, kitapların bölümleri, görüşmeler). Bu korkunç bir şey. Kararsızlık, korku, hayatın şaşırtıcı bir şey olduğu duygusu yok artık sende. Kuruyup gidiyorsun.

Cesare Pavese, 30 Eylül 1949

- horozbina balığı üzerine bir belgesel
- tavandaki islerden kısa film
- zehrenkli ahtapotlar
- japon sineması üzerine bir yazı

simgelerin izini süren

kan
damlamıyor

gözlerimden

dünya bir tasarlanmış
ön kabuller ve
cinayetler
yumurtası olarak
geç
erken

kan

kalıyor
ağtabakalarından bir ormanda
(teşrih masasına elitis'in elleri geliyor)

fotoğraf makinesi bu kadar çağrılırdı
tezgâh altında avuç içi kemiren çocuk.
formaları aynı bir kitap bırakmak
bir calvino oyunu. çocuk bunu bilir.
bilir bunu.

tekrarlıyorum
kiler olmaz bizden
soğuttuğumuz bedenlere.
sepsevinemiyyoruz en
parlak böceklerimizle.
nem sevip ense yiyoruz.

sevsemn zoru yine ipe
ksi bi gülüş keserim yüzüne
ve seviyorum
zemine en sorup seviyy
esini ölçüyorum serildiğinin
ve evini boyamak için
ve çoraplardan
ve bir gemiyi bağlamak için
ve ey ipsizsen en moru
seçtiğini biliyorum
istiyorum
ve ozup nsemi yersen yi
nelenmeyeceğini söyleyemiyorum.
lekelerle sürüyorum elimi.

bütün parlamaklarım arasından
zoru pmeyi seven yine s
açılıyor ensemden dünyaya.

meleksiz bi çivi duruyor
nesnelerin imajlarını araştırıyorum
yok olanın ortaya çıkmasını sağlamak
bunu da.
bir ağaç, ağaç-olmayana ilerliyor düşündüğümde
sonunda sadece yaprak izleri kalıyor
ağacın, olmamakla temsili.
senin olmadığın o her yer
meleksiz bi çivi

en hâki sesiyle yıldırım önal kıpırdıyor
dudaklarını rilke'den esinle:
ah! nice dudağın altında
hiç kimsenin sesi olmamanın sevinci.

başlamıyor.

patlamış mısırlardan
uzak
bol kotlardan
bakıyorum yüzüne.
hava imkansı
z esiyor ve sen yine ump
umup yağmursuzlanmak umuyorsun
ve gözlerini bitiremiyorsun
bahanelerin kadar.

balkonda kirazları gagalayan bir yağmur
böyle bir sahne çekilebilir. uzanan uzanan
gergin bir el ardına.

yastık kılıfımdan
bir oda nesne çıkıyor rüyamda.

alt tarafı karışık bir bilinç sızı
yor dünyayla arama
meleksiz bi çiviye başlıyorum

çünkü
çünkü çinliler zıplar
ve teoriler sallar her yanımızı
bütün maymunlara bir daktilo verin
alın size ulysess

yavaşça ensemden başlamasam
uçmaksız ey ne planlayabilirim
meleksiz bi çividen başka.

dağıngan hallerle
göze yne papağan ölüleri kalır.
çünkü sığamaz kafesler
atletlere, boğazlı kazaklara, çekmecelere.

ve-ve
yüzeyne perili kapaklanmalar çizilir kalbin
haplar duvarlara. omurlarımdan toz.

koca bir ura kör bir jiletle başlasam da
bıçaksız ey ne payabilirim
karın ürperten çağrısına

dudakta çiklet izi. duvarda saat.
öyle taşınmışız. mıştır çok çocuk.
bir bakıma bu ilk taşınmanın süregitmesi
gitmesidir sen denen en güvenlik şeyler.
şeylere yanaşmak arzusu.

kaçmaksız başlayacak
en bir hiç omurlarımdan.
hem yağmurölçer yapma
çalışmaz kemiklerim

bir akvaryumu içime çekiyorum hararetten
kendin olsan tutamazsın sahnede
ağlamasını pisuarlara çocuklarının

hadi hiç
gözlerinden başlıyor nasılsa gamzeler
incitilen
biten
bir rom
meleksiz bi çivi.

(çivi çiviyi söker.
ama bir çarmıh yapılır dört çividen.)

yağmur çalışmıyor kemiklerim
lensim kayıp. sigaram yarım.

birden herkesi iteliyorum el el el
rüya yapıyorum yum yum yum yum
mandalinanın çağrısı büyük
kalmaya debeleniyorum

göz bir üretim aracı. bu bilinsin artık.
kapakta titremler, dönüyor göz
kurgu başlıyor. bu hep böyle oluyor
bu hep böyle. öbür odadasın. oğlun
asitleşiyor koynumda.

açmaksız bitecek.
çünkü-çünkü
ışıkta acı çeken bitkilerle örtülü tüm dünya
en hiltileri haber verdim.
ama yağmur ölçemez kemiklerim
yağar sadece.

sekiz sayfa çok. altıya indirmeli.
beckett'ten alıntılar fazla. okuyanın
aklına gelirse ne âlâ. tashih,
onun için de son bir okuma belki.
belki.

yağıyor
yenisiz yorum ve ep sen
uzak yapıyorum.

- Dağ esintisi
- Halınızı soldurmaz
- Kolay emilen özel formül
- Ultra güçlü sabitleştirici
- Çok amaçlı çözelti
- Maksimum koruma
- Hassas ciltler için
- Lekesiz temizlik
- Gücünüze güç katar
- Daha güçlü yağ parçalayıcı
- Hayatı kolaylaştırır
- Şımartan aroma

oysa
sevsem pozun yeyerini
kımıltı yapmazdım

bir bahane bulmalı. başkasını
düşünsünler o bilete.
uyku düzenimin bozulduğunu,
başka birkaç nane daha... belki.
ertesi geceye kadar ismail'i de aramalı.
şu fatura.

şimdi bir satranç tahtası ıslanıyordur bile
taktikler ve sigaralar...
formayı değil, formuydu
bozuldu. düzelmek için.
ötesiz.

geldiğimde konser çoktan başlamıştı

saat ağır ağır esiyor. bir
piyanist ceketi dışarı.
eli
düşüyor çok.

vapurdan bir adam eksiliyor
o ki korkardı hep
misafirlerin yanında intihar etmekten.

ama bunun konumuzla ilgisi yok.
radyoyu dinliyorsun
bütün istasyonlar aynı.
iç cepten geliyor çünkü tüm ses.
piyanistin kalbi
tek tek geliyor kulağına.
astarda kıvrık bir harf çiziyorum sana.
el düştükçe bozuluyor. yineliyorum.

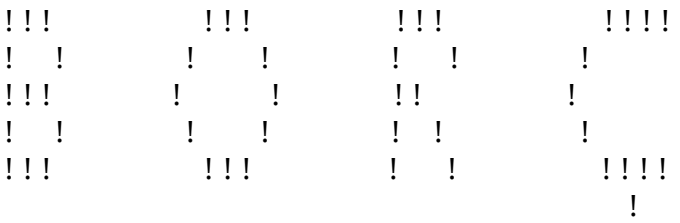
denizden bir vapur eksiliyor
o ki eksik bir adam

konumuzla ilgisi yok hiçbir şeyin.
radyo. düzeldi. ağır ağır esiyor.
saati dinliyorsun.

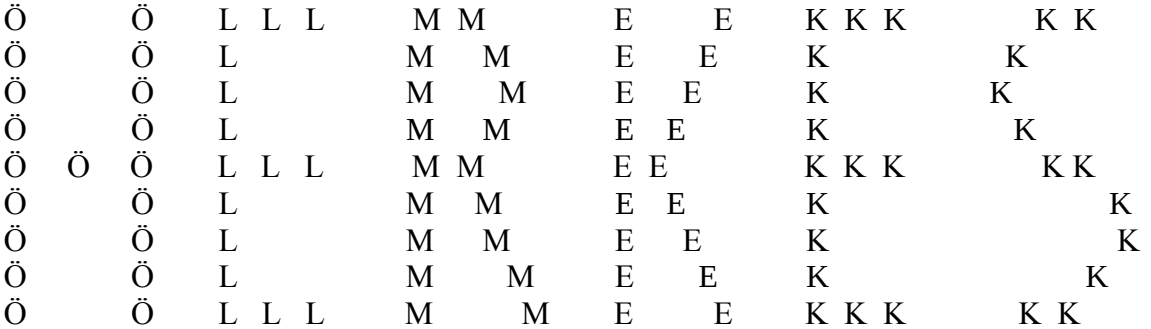
yavaş

ve diyorum ki

madem

sürüyor

ve kelimelersiz

öğle güneşleri görmez yap artık
ve o en sireni sezp yyum
gözlerini çünkü senin için bu şarkı

çünkü sinema kapılarıdır. vardır.
sen eski bir duşakabin ardında
boğarken kendini buzullanır
sabah sakalları kravatlardan.
sokak satıcıları çizilir meydan
hoparlörlerde ses kırıkları...
fırladığımda gülümsemen
en ciddi eylemimdir
yayılır
meçsiz yüzüne.

ama hiç.

hiç.

içeri içe iç
iç iç iç iç dış
iç iç dış iç iç dış
iç dış iç dış iç
dış iç dış iç dış
dış dış iç dış dış iç
dış dış dış dış iç
dış dışa dışarı-

ya at kalsın öyle
hiç apartmanları boşluktan yapamam nasılsa.
kim kaybetmişse gümüş bıçağını
onu fırlatıyor çeşitlerimden biri

biri bana sarılıyor. pedala
bakıyor öteki. düşünüyor.

hatırladığım her şeyi sen de unutmuştun

diyor

olmak bir kötülüktür diyor
bense bir pencereyi açıklıyorum
odası kadar sessiz durarak.

bir bahçeye çıkıyorum sonra
444 böğrümüzdü
yanlış açıklandı
açıklanan her şey gibi.
bir bahçeye çıkıyorum
sen de biliyorsun

gibi bir bahçeye.

kumaşa sürtünen bir ırmak geçiyor
bir makas huzru sonra. düşük
bir şey diyorum var olmakta

dalları karışıyor ötekine bir ağacın
sahaftan bulunan fotoğraflar kadar yaban

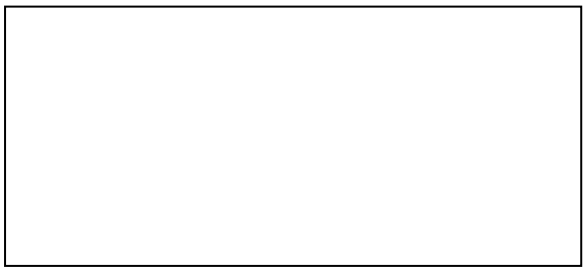
bahçedeyiz, bunu istemiştik, diyorsun
elin çarpıyor elime.

unut

unut

geriye kalmasın hiç
kalsın hiç.

hiç.

ipekten kesiliyor parmaklarım.
ve kan görünce
seseviniyorum zeynep
çünkü kan tutuyor evi
ve ep sensiz yeniyorum
bir kadeh şarapla ensemden

çünkü

kıvrık bi piyano başında
son şarkıyı dinliyorum:
epsi oyun! sevrme yine z
illeri kesik bu apartmanı.

çünkü çünkü

seni seviyorum zeynep
diyebilmek içindi hepsi

çünkü çünkü çünkü

demin sen iyi esiyordun
meleksiz bi çiviye hepp